

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2172/2024
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирена Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Војкан Војиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП ... Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1091/23 од 04.04.2024. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1091/23 од 04.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1091/23 од 04.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3138/21 од 25.11.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му на име накнаде нематеријалне штете исплати и то за претрпљене физичке болове, за претрпљени страх, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности и наружености, појединачне новчане износе са законском затезном каматом почев од пресуђења па до коначне исплате, како је то ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете преко досуђених износа исплати још појединачне новчане износе наведене овим ставом изреке и то за претрпљене физичке болове, за претрпљен страх, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности и наружености. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 191.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате, док је преостали износ од траженог до досуђеног одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1091/23 од 04.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке и у усвајајућем делу става трећег изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете коју је запослени претрпео на раду код послодавца, обављајући опасну делатност – планиране обавезне вежбе на травнатом терену који је био клизав од јутарње росе и нераван. О овом захтеву тужиоца нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Код изложеног, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба са захтевом тужиоца за исплату накнаде нематеријалне штете поднета је 25.01.2016. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 580.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља износ испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, у смислу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић